

Македон Г. П.
старший викладач
кафедра інформатики і системології
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана», м. Київ

E-LEARNING ЯК СКЛАДОВА СУЧАСНОЇ ОСВІТИ В ВИЩИХ ЗАКЛАДАХ ЕКОНОМІЧНОГО СПРЯМУВАННЯ В ЕПОХУ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ

В епоху цифрової економіки (англ. Digital economy, інтернет-економіка, нова економіка, веб-економіка), що, як відомо, є економікою, яка ґрунтується на цифрових комп'ютерних технологіях, «цифрова економіка» тісно переплітається з традиційною економікою, і останнім часом межа між ними стає дедалі прозорішою [10]. Під цифровою економікою розуміють виробництво, продаж і постачання продуктів за допомогою інтернет-ресурсів, користуючись комп'ютерними мережами [10].

Об'єктом нашого дослідження є саме система е-освіти, з її різновидом – дистанційної освіти. Саме e-learning у високотехнологічну епоху розвитку інформаційних систем і технологій є достатньо актуальним з огляду на мінливість економічного простору і, відповідно, запитів до підготовки майбутніх економістів.

Нагадаємо, що електронна освіта (e-learning, е-освіта) — це освіта з активним використанням інноваційних інформаційно-технологічних досягнень, а саме – інформаційних технологій, і насамперед Інтернету, з його дійсно безмежними інтернет-ресурсами.

Система дистанційної освіти дозволяє студіювати повний навчальний курс з економічних дисциплін за допомогою інтернет-ресурсів, даючи можливість вибудовувати ефективний діалог між викладачем і слухачами, перетворюючи традиційну освіту з викладачами на коучинг, завдяки чому викладач-коуч допомагає майбутнім економістам досягти професійних і фахових цілей.

Останнім часом набирає популярності в освітніх програмах, і зокрема в економічних дисциплінах, такий поширений спосіб

е-освіти, як відеоконференції з використанням інтернет-ресурсів [9].

Основна перевага для студентів в e-learning полягає в тому, що вони самостійно, із особистих міркувань, обирають відповідний навчальний курс, навчаються не виходячи з дому, економлячи власний час і навчальні часи викладача, охоплюючи при цьому повний курс дисципліни. Варто наголосити, що при цьому повністю зберігається якість освіти, характерна для традиційних форм навчання.

В українському законодавстві прописано визначення електронної освіти (е-освіти, e-learning) як форми одержання освіти, яка здобувається із використанням винятково інформаційно-комунікаційних технологій [1].

Розглянемо у цьому контексті такий важливий аспект e-learning, як електронно-освітнє середовище (далі – ЕОС). Беручи до уваги напрацювання останніх років і досвід провідних країн світу [2, 5, 7], доходимо висновку, що ЕОС – це електронні освітні ресурси, середовище професійної взаємодії університету студентів, викладачів між собою, тих, хто навчається, з тими, хто викладає дисципліну.

Цікавим із теоретико-методологічних позицій вбачається таке новітнє поняття в ЕОС, як «електронний університет», що набуло поширення в освітньому просторі в 2010-х роках в країнах Європейського Союзу і США [4]. Отже, «електронний університет» надає широкий доступ до мультимедійного освітнього контенту у будь-який час і з будь-якої точки світу, що дозволяє всебічно реалізувати індивідуальну освітню траєкторію навчання, оперативно зв'язатись з викладачем, брати участь у тематичних форумах, тренінгах, надсилати виконані практичні завдання на перевірку й одержувати рецензії на них, проходити онлайн-тестування й оцінювання знань з усіх дисциплін і всіх освітніх програм. Що стосується економічного спрямування, то поширеними в «електронних університетах» є навчання з використанням фахових програм, освоєння їх на професійному рівні, що додасть досвіду і необхідних компетенцій у майбутній економічній професії.

Новітні сучасні e-learning програми допомагають викладачам ефективно використовувати сучасні технології для підви-

щення рівня викладання і навчання. Бажано у таких центрах електронного навчання мати високотехнологічний дизайн та дієве постачання освітнього продукту для веб- , онлайн- і гібридних курсів. Послуги, які надаються через e-learning, обов'язково мають включати підтримку в реальному часі через телефонні мережі, на високому рівні викладання повинні надаватись консультації між викладачем і студентом, налагоджений комунікативний зв'язок і між викладачами для розробки високотехнологічних і фахових онлайн-методів навчання, а також для пошуку і створення відповідних навчальних матеріалів з метою заохочення участі студентів у системі е-освіти.

Відділи е-навчання і професійних досліджень мають стати підрозділами підтримки традиційного в Україні навчання, призначених для широкої фахової підтримки викладачів в усіх аспектах розробки онлайн-навчальних економічних програм, включаючи вивчення функціонування, планування й керування економічними е-програмами.

Список використаних джерел

1. Про вищу освіту : Закон України № 1556-VII [чинна ред. від 25.07.2018]. *Відомості Верховної Ради*. 2014. (№ 37-38). ст. 2004) : <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18>.
2. The Efficacy of Team-Based Online Learning. URL: <http://www.2elearning.com/insights/item/57003-the-efficacy-of-team-based-online-learning>.
3. PIM e-Learning. URL: <https://elearning.pim.ac.th/moodle>.
4. Pro eLearning Services. URL: <https://elearning.pensacolastate.edu>.
5. e-Learning Center – Northern Arizona University. URL: <https://nau.edu/elearning>.
6. ASHP eLearning. URL: <http://elearning.ashp.org>.
7. ICF e-learning. URL: <https://www.icf-elearning.com>.
8. CMPA-eLearning. URL: <https://www.cmpa-acpm.ca/en/education-events/elearning>.
9. UAB – eLearning – eLearning Workshops. URL: <https://www.uab.edu/elearning>.
10. Електронна_економіка. Цифрова_економіка // *Wikipedia* : dir.md?host=uk.wikipedia.org; uk.wikipedia.org/wiki.